

Para iso remite a seguinte información relevante sobre as características do aparello para a súa avaliación:

1. Utilización ou uso previsto do equipo.
2. Países de destino
3. O/os organismo(s) notificado(s) consultado(s), cando fose pertinente.
4. Bandas de frecuencia en transmisión e recepción.
5. Referencia á norma ou outra especificación aplicada.
6. Tipo de modulación e clase de emisión.
7. Separación entre canles/canalización
8. Potencia máxima transmitida/potencia radiada aparente (a que proceda).
9. Ciclo de traballo ou protocolo de acceso á canle de comunicación se non estivese definido na norma ou outra especificación segundo se mencionaba no número 5, se é o caso.
10. Tipo de comunicación, unidireccional ou bidireccional, se fose aplicable.
11. Tipo de antena (integrada ou portable).

Lugar, data e sinatura

ANEXO IV

Contido da declaración de conformidade

A declaración de conformidade cos requisitos esenciais deberá te-lo seguinte contido mínimo:

1. Identificación do declarante (nome, domicilio, teléfono/fax, documento de identificación (CIF/NIF/pasaporte), grao de representación do fabricante)
2. Referencia ó equipo (clase de equipo e descrición, fabricante, país de fabricación, marca, modelo, denominación comercial)
3. Relación da(s) norma(s) aplicada(s) con indicación expresa da(s) referencia(s) dela(s), incluíndo o ano ou versión da edición utilizada.
4. Directiva(s) aplicada(s) para avalia-la conformidade a normas nos aspectos de baixa tensión e compatibilidade electromagnética: a trasposta polo presente regulamento s/artigo 4.1.a) e s/artigo 4.1.b) respectivamente ou as existentes ata a data e exclusivas para LVD (73/23/CEE, modificada pola 93/68/CEE) e a EMC (89/336/CEE, modificada pola 92/31/CEE e a 93/68/CEE).

(Este modelo equivale ó establecido na norma EN 45014 da Unión Europea.)

Lugar, data e sinatura

XEFATURA DO ESTADO

22616 *LEI 6/2000, do 13 de decembro, pola que se aproban medidas fiscais urxentes de estímulo ó aforro familiar e á pequena e mediana empresa. («BOE» 299, do 14-12-2000.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

A presente lei contén unha serie de medidas fiscais de apoio ás empresas e ó fomento do aforro e o investimento. En particular, afectan á tributación das pequenas e medianas empresas, ó tratamento fiscal dos plans de pensións e seguros de vida, ó réxime tributario das ganancias e perdas patrimoniais e á fiscalidade da actividade internacional das nosas empresas.

Estas medidas de fomento resultan necesarias na actual conxuntura económica, para garanti-lo crecemento estable da economía española e evita-lo afloramento de presións inflacionistas.

A consecución deste obxectivo fixo imprescindible a aplicación destas medidas con carácter inmediato, o que se efectuou mediante o Real decreto lei 3/2000, do 23 de xuño, polo que se aproban medidas fiscais urxentes de estímulo ó aforro familiar e á pequena e mediana empresa. A presente lei ten o seu antecedente inmediato no devandito real decreto lei.

II

Nesta lei maniféstase unha decidida aposta polo apoio ás pequenas e medianas empresas e ás iniciativas de innovación e internacionalización empresarial, como fórmula para mellora-la súa competitividade e, polo tanto, como garantía da súa supervivencia nun contorno globalizado e rapidamente cambiante.

Polo que se refire ás medidas de apoio ás pequenas e medianas empresas, que constitúen a verdadeira columna vertebral da nosa economía e que tanta importancia teñen no crecemento e na innovación dela, amplíase significativamente o ámbito de aplicación do réxime especial do imposto sobre sociedades, co que un gran número de empresas poderán beneficiarse dos incentivos fiscais alí establecidos, e mellórase o réxime do reinvestimento de beneficios empresariais.

Por outra parte, tendo en conta a importancia das novas tecnoloxías e a vontade de apoio-lo espírito innovador e emprendedor das nosas empresas, establécese un incentivo fiscal para aquelas actuacións que teñan como obxectivo mellora-lo seu acceso e presenza na internet, así como o desenvolvemento do comercio electrónico ou a mellora, en xeral, dos seus procesos mediante a incorporación de tecnoloxías da información e das comunicacións.

Do mesmo modo, mediante novos incentivos fiscais no imposto sobre sociedades ou mediante a mellora dos existentes, foméntase a formación do persoal no uso de novas tecnoloxías, así como os investimentos en innovación tecnolóxica das empresas. Na mesma liña de apoio ás novas empresas, emprendedoras e innovadoras, hai que incluí-las melloras no réxime de capital-risco, como fórmula para o financiamento de iniciativas.

Por último, o apoio ás actividades de investigación científica, desenvolvemento e innovación tecnolóxica realizadas polas nosas empresas maniféstase na supresión das limitacións no dereito a deduci-lo imposto sobre o valor engadido como consecuencia da percepción de subvencións para a realización das ditas actividades.

III

No tocante ó tratamento fiscal das achegas a plans de pensións, hai que recordar que o fomento dos sistemas complementarios de previsión social foi un dos principais aspectos formulados no denominado Pacto de Toledo. Nesta liña, a presente lei introduce melloras no réxime fiscal dos plans de pensións e, conseguin-

temente, das mutualidades de previsión social, como seguidamente se expón.

En primeiro lugar, realízase unha elevación dos límites xerais de redución na base imponible por achegas a plans de pensións e mutualidades de previsión social, así como dos aplicables no caso de partícipes de maior idade e de persoas con minusvalidez. En concreto, os límites xerais sitúanse en 1.200.000 pesetas (7.212,15 euros) e o 25 por 100 dos rendementos netos do traballo e de actividades económicas, o que implica unha elevación do límite absoluto en 100.000 pesetas (601,01 euros) e do relativo en 5 puntos porcentuais. No caso de persoas de maior idade, elévase o límite máximo de achega en 300.000 pesetas (1.803,04 euros) e en 20 puntos porcentuais, polo que quedan situados, respectivamente, en 2.500.000 pesetas (15.025,04 euros) e o 40 por 100. Finalmente, no caso de persoas con minusvalidez, elévase o límite absoluto en 300.000 pesetas (1.803,04 euros), quedando situado en 2.500.000 pesetas (15.025,30 euros).

En segundo lugar, prodúcese unha extensión do réxime fiscal dos plans de pensións a aqueles cónxuxes que non traballan fóra do fogar familiar ou que, facéndoo, obteñen rendas inferiores a 1.200.000 pesetas (7.212,15 euros). Esta medida implica un favorecemento do aforro familiar e responde a unha demanda social existente na actualidade. Debe sinalarse ó respecto que os límites de redución por achegas a plans de pensións se aplican sobre os rendementos obtidos individualmente por cada contribuínte, o que impide efectuar achegas reducibles a plans de pensións ós cónxuxes que non traballan fóra do fogar familiar, malia que, en moitas ocasións, contribúen, a través do traballo doméstico, á obtención de rendementos por parte do cónxuxe. Coa modificación que se incorpora permítese que as achegas efectuadas ós plans de pensións de que sexan titulares os cónxuxes que non obteñan rendas ou con rendementos do traballo e de actividades económicas inferiores a 1.200.000 pesetas (7.212,15 euros), poidan ser obxecto de redución na base imponible do outro cónxuxe, co límite máximo de 300.000 pesetas (1.803,04 euros) anuais.

En terceiro lugar, incorpórase unha medida que habilita para a realización de achegas á mutualidade de previsión social de deportistas profesionais co límite máximo de achega financeira e de redución fiscal do 2.500.000 pesetas (15.025,30 euros) anuais, sen aplicación do límite porcentual sobre os rendementos de traballo ou de actividades económicas.

De maneira coherente coas melloras introducidas no réxime fiscal dos plans de pensións, mellórase a tributación das prestacións derivadas de seguros de vida, aumentando os coeficientes reductores aplicables para a determinación do rendemento neto correspondente.

IV

No que respecta ó tratamento no imposto sobre a renda das persoas físicas das ganancias e perdas patrimoniais, en primeiro lugar establécese a inclusión na parte especial da base imponible do imposto daquelas derivadas da transmisión de elementos patrimoniais adquiridos con máis dun ano de antelación, o que supón unha redución do prazo de dous anos vixente con anterioridade.

A principal finalidade desta medida radica en evitar que a toma de decisións de investimento polo cidadán se vexa drasticamente condicionada pola influencia do prazo previsto na actual normativa. Efectivamente, o mantemento dos investimentos durante máis de dous anos para conseguilo gravame previsto para este tipo de rendas pode resultar un prazo demasiado dilatado,

polo que a súa redución contribúe a unha maior eficiencia nas decisións de investimento dos particulares.

Ó mesmo tempo, en liña coa rebaixa impositiva levada a cabo pola Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, redúcese o tipo impositivo aplicable a estas rendas do 20 ó 18 por 100, co que queda equiparado así ó tipo mínimo ó que se grava a parte xeral da base imponible. O fundamento desta medida é dobre: por unha parte, contribúese sen dúbida a facer máis atractiva a alternativa do aforro fronte ó consumo e, por outra, asegúrase que ningún contribuínte poida ver sometidas as rendas que se integran na parte especial da base imponible a un gravame superior ó correspondente ás que se integran na parte xeral da dita base.

En coherencia co novo tipo de gravame, rebáixase ó 18 por 100 o tipo de retención aplicable ás rendas obtidas como consecuencia das transmisións ou reembolsos de accións ou participacións en institucións de investimento colectivo.

Tamén merece a pena destaca-las seguintes medidas relativas ó aforro e ó investimento: establécese o réxime no imposto sobre a renda das persoas físicas e no imposto sobre sociedades do préstamo de valores, co obxecto de facilita-la realización destas operacións nos mercados financeiros españois; elimínase a tributación no imposto sobre a renda das persoas físicas dos rendementos derivados de determinados activos financeiros cando se poñen de manifesto con ocasión do falecemento do contribuínte; regúlase de maneira homoxénea nos impostos sobre a renda das persoas físicas, sobre sociedades e sobre a renda de non residentes o tratamento das operacións de redución de capital con devolución de achegas ós socios e de devolución da prima de emisión.

V

Co obxectivo de apoia-las iniciativas de internacionalización das nosas empresas, modifícase o réxime para evita-la dobre imposición económica internacional polas actividades empresariais desenvolvidas no estranxeiro a través de entidades filiais ou por medio de establecementos permanentes alí situados. A aplicación do método de exención para estas rendas favorece a internacionalización das empresas españolas ó mellora-la súa posición competitiva no ámbito internacional. Non obstante, a modificación do réxime para evita-la dobre imposición acompaña-se de medidas antiabuso que tratan de evita-la deslocalización de actividades empresariais.

Así mesmo, establécese un novo incentivo fiscal no imposto sobre sociedades que complementa as medidas tendentes a favorece-la implantación das empresas españolas no exterior, consistente no diferimento do imposto naqueles casos en que se realicen investimentos no estranxeiro mediante a toma de participacións no capital de sociedades non residentes que desenvolvan actividades empresariais. En particular, permítese que o suxeito pasivo poida reduci-la súa base imponible no importe do investimento realizado, coa integración na base imponible dos períodos impositivos posteriores do importe deducido.

Á derradeira, coa finalidade de facilita-la mobilidade dos traballadores españois no estranxeiro e de simplifica-las obrigas fiscais dos contribuíntes residentes e non residentes en territorio español, adóptanse medidas relativas ó tratamento das rendas obtidas pola realización de traballos no estranxeiro, e ó pagamento dos impostos persoais nos períodos impositivos en que se produce un desprazamento ó ou desde o estranxeiro.

VI

Por último, nesta lei abórdanse outras medidas tamén de gran transcendencia económica e social.

En primeiro lugar, co obxectivo de culmina-la reforma do imposto sobre a renda das persoas físicas no que se refire ó tratamento da vivenda habitual e, tendo en conta o carácter complementario daquel que debe te-lo imposto sobre o patrimonio, establécese a exención neste último imposto da vivenda habitual do contribuínte, polo menos na medida en que o seu valor fiscal non exceda de 25.000.000 de pesetas (150.253,03 euros).

En segundo lugar, créanse dúas liñas de apoio financeiro a empresas de base tecnolóxica: a primeira, mediante préstamos para o financiamento da toma de participacións no capital daquelas por parte de entidades financeiras; a segunda, mediante préstamos participativos para apoiar proxectos empresariais das ditas empresas.

TÍTULO I

Medidas relativas ás pequenas e medianas empresas e ás empresas innovadoras

Artigo 1. *Ámbito de aplicación do réxime especial das empresas de reducida dimensión no imposto sobre sociedades.*

Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir da entrada en vigor do Real decreto lei 3/2000, do 23 de xuño, polo que se aproban medidas fiscais urxentes de estímulo ó aforro familiar e á pequena e mediana empresa, o artigo 122 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 122. *Ámbito de aplicación: cifra de negocios.*

1. Os incentivos fiscais establecidos no presente capítulo aplícanse sempre que o importe neto da cifra de negocios habida no período impositivo inmediato anterior sexa inferior a 3 millóns de euros (499.158.000 pesetas).

2. Cando a entidade for de nova creación, o importe da cifra de negocios referirase ó primeiro período impositivo en que se desenvolva efectivamente a actividade. Se o período impositivo inmediato anterior tiver unha duración inferior ó ano, ou a actividade se desenvolver durante un prazo tamén inferior, o importe neto da cifra de negocios elevarase ó ano.

3. Cando a entidade forme parte dun grupo de sociedades no sentido do artigo 42 do Código de comercio, o importe neto da cifra de negocios referirase ó conxunto de entidades pertencentes ó dito grupo. Igualmente, aplicarase este criterio cando unha persoa física por si soa ou conxuntamente con outras persoas físicas unidas por vínculos de parentesco en liña directa ou colateral, consanguínea ou por afinidade, ata o segundo grao inclusive, se encontren con relación a outras entidades das que sexan socios nalgún dos casos a que se refire o artigo 42 do Código de comercio.

Para os efectos do disposto neste número, entenderase que os casos do artigo 42 do Código de comercio son os recollidos na sección 1.ª do capítulo I das normas para a formulación das contas anuais consolidadas, aprobadas polo Real decreto 1815/1991, do 20 de decembro.»

Artigo 2. *Incentivos ó reinvestimento en empresas de reducida dimensión.*

Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir da entrada en vigor do Real decreto lei 3/2000, do 23 de xuño, polo que se aproban medidas fiscais urxentes de estímulo ó aforro familiar e á pequena e mediana empresa, o artigo 127 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 127. *Amortización de elementos patrimoniais obxecto de reinvestimento.*

1. Os elementos do inmovilizado material afectos a explotacións económicas nos que se materialice o reinvestimento do importe total obtido na transmisión onerosa de elementos do inmovilizado material, tamén afectos a explotacións económicas, realizada no período impositivo no que se cumpran as condicións do artigo 122 desta lei, poderán amortizarse en función do coeficiente que resulte de multiplicar por 3 o coeficiente de amortización lineal máximo previsto nas táboas de amortización oficialmente aprobadas. O reinvestimento deberá realizarse dentro do prazo ó que se refire o artigo 21.1 desta lei.

2. Cando o importe investido sexa superior ou inferior ó obtido na transmisión, a amortización á que se refire o número anterior aplicarase só sobre o importe da dita transmisión que sexa obxecto de reinvestimento.

3. A deducción do exceso de cantidade amortizable resultante do previsto neste artigo respecto da depreciación efectivamente habida, non estará condicionada á súa imputación contable na conta de perdas e ganancias.»

Artigo 3. *Deducción para o fomento do uso das novas tecnoloxías polas empresas de reducida dimensión.*

Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir da entrada en vigor do Real decreto lei 3/2000, do 23 de xuño, polo que se aproban medidas fiscais urxentes de estímulo ó aforro familiar e á pequena e mediana empresa, engádesse un novo artigo 33 bis á Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, coa seguinte redacción:

«Artigo 33 bis. *Deducción para o fomento das tecnoloxías da información e da comunicación.*

1. As entidades que cumpran os requisitos establecidos no artigo 122 desta lei terán dereito a unha deducción na cota íntegra do 10 por 100 do importe dos investimentos e dos gastos do período relacionados coa mellora da súa capacidade de acceso e manexo de información de transaccións comerciais a través da internet, así como coa mellora dos seus procesos internos mediante o uso de tecnoloxías da información e da comunicación, que se especifican a seguir:

a) Acceso á internet, que incluirá:

1') Adquisición de equipos e terminais, co seu "software" e periféricos asociados, para a conexión á internet e acceso a facilidades de correo electrónico.

2') Adquisición de equipos de comunicacións específicos para conectar redes internas de ordenadores á internet.

3') Instalación e implantación dos ditos sistemas.

4') Formación do persoal da empresa para o seu uso.

b) Presencia na internet, que incluírá:

1') Adquisición de equipos, con "software" e periféricos asociados, para o desenvolvemento e publicación de páxinas e portais "web".

2') Realización de traballos, internos ou contratados a terceiros, para o deseño e desenvolvemento de páxinas e portais "web".

3') Instalación e implantación dos ditos sistemas.

4') Formación do persoal da empresa para o seu uso.

c) Comercio electrónico, que incluírá:

1') Adquisición de equipos, co seu "software" e periféricos asociados, para a implantación de comercio electrónico a través da internet coas adecuadas garantías de seguridade e confidencialidade das transaccións.

2') Adquisición de equipos, co seu "software" e periféricos asociados, para a implantación de comercio electrónico a través de redes cerradas formadas por agrupacións de empresas clientes e provedores.

3') Instalación e implantación dos ditos sistemas.

4') Formación do persoal da empresa para o seu uso.

d) Incorporación das tecnoloxías da información e das comunicacións ós procesos empresariais, que incluírá:

1') Adquisición de equipos e paquetes de "software" específicos para a interconexión de ordenadores, a integración de voz e datos e a creación de configuracións intranet.

2') Adquisición de paquetes de "software" para aplicacións a procesos específicos de xestión, deseño e produción.

3') Instalación e implantación dos ditos sistemas.

4') Formación do persoal da empresa para o seu uso.

2. Esta deducción será incompatible para os mesmos investimentos ou gastos coas demais previstas neste capítulo. A parte de investimento ou do gasto financiado con subvencións non dará dereito á deducción.»

Artigo 4. *Deducción por gastos de formación de persoal no uso das novas tecnoloxías.*

Con efectos, no que se refire ó imposto sobre sociedades, para os períodos impositivos que se inicien a partir da entrada en vigor do Real decreto lei 3/2000, do 23 de xuño, polo que se aproban medidas fiscais urxentes de estímulo ó aforro familiar e á pequena e mediana empresa, engádese un novo número 3 no artigo 36 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, coa seguinte redacción:

«3. A deducción tamén se aplicará por aqueles gastos efectuados pola entidade coa finalidade de habitua-los empregados na utilización de novas tecnoloxías. Inclúense entre os ditos gastos os realizados para proporcionar, facilitar ou financiar a súa conexión á internet, así como os derivados da entrega gratuíta, ou a prezos rebaixados, ou da concesión de préstamos e axudas económicas para

a adquisición dos equipos e terminais necesarios para acceder a aquela, co seu "software" e periféricos asociados, mesmo cando o uso deles polos empregados se poida efectuar fóra do lugar e horario de traballo. Os gastos a que se refire este número terán a consideración, para efectos fiscais, de gastos de formación de persoal e non determinarán a obtención dun rendemento do traballo para o empregado.»

Artigo 5. *Modificación da deducción por actividades de investigación científica e innovación tecnolóxica no imposto sobre sociedades.*

Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir da entrada en vigor do Real decreto lei 3/2000, do 23 de xuño, polo que se aproban medidas fiscais urxentes de estímulo ó aforro familiar e á pequena e mediana empresa, o artigo 37 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 37. *Normas comúns ás deduccions previstas neste capítulo.*

1. As deduccions previstas no presente capítulo practícaranse unha vez realizadas as deduccions e bonificacions dos capítulos II e III deste título.

As cantidades correspondentes ó período impositivo non deducidas poderán aplicarse nas liquidacions dos períodos impositivos que conclúan nos cinco anos inmediatos e sucesivos. Non obstante, as cantidades correspondentes ás deduccions previstas nos artigos 33 e 33 bis desta lei poderán aplicarse nas liquidacions dos períodos impositivos que conclúan nos dez anos inmediatos e sucesivos.

O cómputo dos prazos para a aplicación das deduccions previstas no presente capítulo poderá diferirse ata o primeiro exercicio en que, dentro do período de prescrición, se produzan resultados positivos, nos seguintes casos:

a) Nas entidades de nova creación.

b) Nas entidades que saneen perdas de exercicios anteriores mediante a achega efectiva de novos recursos, sen que se considere como tal a aplicación ou capitalización de reservas.

O importe das deduccions previstas neste capítulo ás que se refire o presente número, aplicadas no período impositivo, non poderán exceder conjuntamente do 35 por 100 da cota íntegra minorada nas deduccions para evita-la dobre imposición interna e internacional e as bonificacions. Non obstante, o límite elevarase ó 45 por 100 cando o importe da deducción prevista nos artigos 33 e 33 bis, que correspondan a gastos e investimentos efectuados no propio período impositivo, exceda do 10 por 100 da cota íntegra, minorada nas deduccions para evita-la dobre imposición interna e internacional e as bonificacions.

2. Un mesmo investimento non poderá dar lugar á aplicación da deducción en máis dunha entidade.

3. Os elementos patrimoniais afectos ás deduccions previstas nos artigos anteriores deberán permanecer en funcionamento durante cinco anos, ou tres anos, se se trata de bens mobles, ou durante a súa vida útil, se for inferior.

Conxuntamente coa cota correspondente ó período impositivo no que se manifeste o incumprimento deste requisito, ingresarase a cantidade deducida, ademais dos xuros de demora.»

Artigo 6. *Supresión das limitacións no dereito a deducir no imposto sobre o valor engadido e no imposto xeral indirecto canario, nos supostos de percepción de subvencións para actividades de investigación, desenvolvemento ou innovación tecnolóxica.*

Un. O terceiro parágrafo do número 2.º do número dous do artigo 104 da Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido, quedará redactado nos seguintes termos:

«Para efectos do disposto nos parágrafos anteriores deste número 2.º, non se tomarán en conta as seguintes subvencións que non integren a base imponible do imposto de acordo co disposto no artigo 78 desta lei:

a) As percibidas polos centros especiais de emprego regulados pola Lei 13/1982, do 7 de abril, cando cumpran os requisitos establecidos no número 2 do seu artigo 43.

b) As financiadas con cargo ó Fondo Europeo de Orientación e Garantía Agraria (FEOGA).

c) As financiadas con cargo ó Instrumento Financeiro de Orientación da Pesca (IFOP).

d) As concedidas coa finalidade de financiar gastos de realización de actividades de investigación, desenvolvemento ou innovación tecnolóxica. Para estes efectos, consideraranse como tales actividades e gastos de realización delas os definidos no artigo 33 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades.»

Dous. O cuarto parágrafo do número 2 do punto 2.º do artigo 37 da Lei 20/1991, do 7 de xuño, de modificación dos aspectos fiscais do réxime económico e fiscal de Canarias, quedará redactado nos seguintes termos:

«Para efectos do disposto nos parágrafos anteriores deste punto 2.º, non se tomarán en conta as seguintes subvencións que non integren a base imponible do imposto de acordo co disposto no artigo 22 desta lei:

a) As percibidas polos centros especiais de emprego regulados pola Lei 13/1982, do 7 de abril, cando cumpran os requisitos establecidos no número 2 do seu artigo 43.

b) As dirixidas a permiti-lo abastecemento de produtos comunitarios ou dispoñibles no mercado da Unión Europea, previsto no programa de opcións específicas polo afastamento e insularidade das illas Canarias.

c) As concedidas coa finalidade de financiar gastos de realización de actividades de investigación, desenvolvemento ou innovación tecnolóxica. Para estes efectos, consideraranse como tales actividades e gastos de realización delas os definidos no artigo 33 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades.»

Artigo 7. *Redución a un ano do prazo para a bonificación das rendas obtidas por sociedades e fondos de capital-risco.*

Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir da entrada en vigor do Real decreto lei 3/2000, do 23 de xuño, polo que se aproban medidas fiscais urxentes de estímulo ó aforro familiar e á pequena e mediana empresa, o artigo 69 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 69. *Sociedades e fondos de capital risco.*

1. As sociedades e fondos de capital-risco, reguladas na Lei 1/1999, do 5 de xaneiro, reguladora das entidades de capital-risco e das súas sociedades xestoras, beneficiaranse de exención parcial polas rendas que obteñan na transmisión de accións e participacións no capital das empresas, a que se refire o artigo 2.1 da citada lei, en que participen, segundo o ano de transmisión computado desde o momento da adquisición. A dita exención será do 99 por 100 a partir do inicio do segundo ano e ata o décimo segundo, inclusive.

Excepcionalmente poderá admitirse unha ampliación deste último prazo ata o decimo sétimo ano, inclusive. Regulamentariamente determinaranse os supostos, condicións e requisitos que habilitan para a dita ampliación.

Con excepción do suposto previsto no parágrafo anterior, non se aplicará a exención no primeiro ano e a partir do décimo segundo.

2. Os dividendos e, en xeral, as participacións en beneficios percibidos das sociedades que as sociedades e fondos de capital-risco promovan ou fomenten beneficiaranse da dedución prevista no artigo 28.2 desta lei calquera que sexa a porcentaxe de participación e o tempo de posesión das accións ou participacións.

3. Os dividendos e, en xeral, as participacións en beneficios percibidos das sociedades e fondos de capital-risco beneficiaranse da dedución prevista no artigo 28.2 desta lei calquera que sexa a porcentaxe de participación e o tempo de posesión das accións ou participacións.»

TÍTULO II

Medidas relativas ós plans de pensións e seguros de vida

Artigo 8. *Elevación dos límites de redución na base imponible do imposto sobre a renda das persoas físicas por achegas a plans de pensións. Extensión do réxime fiscal dos plans de pensións ós cónxuxos dos perceptores dos rendementos.*

Dáselle nova redacción ó número 4.º e engádense dous novos números 5.º e 6.º ó número 1 do artigo 46 da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, nos seguintes termos:

«4.º As achegas realizadas polos partícipes en plans de pensións, incluíndo as contribucións do promotor que lles fosen imputadas en concepto de rendemento do traballo.

5.º Como límite máximo conxunto destas reducións aplicarase a menor das cantidades seguintes:

a) O 25 por 100 da suma dos rendementos netos do traballo e de actividades económicas percibidos individualmente no exercicio.

Para estes efectos, consideraranse rendementos de actividades económicas os imputados polas sociedades transparentes reguladas no artigo 75, número 1, letras b) e c), da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, ós seus socios que, efectivamente, exerzan a súa actividade a través delas como profesionais, artistas ou deportistas.

Non obstante, no caso de partícipes ou mutualistas maiores de cincuenta e dous anos, a porcentaxe anterior será o 40 por 100.

b) 1.200.000 pesetas (7.212,15 euros) anuais.

Non obstante, no caso de partícipes ou mutualistas maiores de cincuenta e dous anos, o límite anterior incrementarase en 100.000 pesetas (601,01 euros) adicionais por cada ano de idade do partícipe ou mutualista que exceda de cincuenta e dous, fixándose en 2.500.000 pesetas (15.025,30 euros) para partícipes ou mutualistas de sesenta e cinco anos ou máis.

6.º Ademais das reducións realizadas de acordo cos límites anteriores, os contribuíntes cun cónxuxe que non obteña rendementos netos do traballo nin de actividades económicas, ou os obteña en contía inferior a 1.200.000 pesetas (7.212,15 euros) anuais, poderán reducir na base imponible xeral as achegas realizadas a plans de pensións e a mutualidades de previsión social dos que sexa partícipe ou mutualista o dito cónxuxe, co límite máximo de 300.000 pesetas (1.803,04 euros) anuais.»

Artigo 9. *Transmisións entre cónxuxes para efectuar achegas a plans de pensións de acordo co artigo 46.1.6.º da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas.*

As transmisións entre cónxuxes que se produzan como consecuencia do establecido no artigo 46.1.6.º da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, non estarán suxeitas ó imposto sobre sucesións e doazóns ata o límite previsto no citado precepto.

Artigo 10. *Elevación dos límites aplicables ós plans de pensións e mutualidades de previsión social constituídos a favor de persoas con minusvalidez.*

As contías de 1.100.000 pesetas (6.611,13 euros) e 2.200.000 pesetas (13.222,27 euros) ás que se refire a disposición adicional decimo sétima da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, elévanse a 1.200.000 pesetas (7.212,15 euros) e 2.500.000 pesetas (15.025,30 euros), respectivamente.

Artigo 11. *Elevación dos límites de achega a plans de pensións.*

Dáselle nova redacción ó número 3 do artigo 5 da Lei 8/1987, do 8 de xuño, de regulación dos plans e fondos de pensións, que quedará redactado nos seguintes termos:

«3. As achegas anuais máximas ós plans de pensións reguladas nesta lei, con inclusión, se é o caso, das que os promotores dos ditos plans lles imputan ós partícipes, non poderán exceder, en ningún caso, de 1.200.000 pesetas (7.212,15 euros).

Non obstante, no caso de partícipes maiores de cincuenta e dous anos ós que pola súa idade a devandita cantidade lles resulta insuficiente, o límite anterior incrementarase en 100.000 pesetas (601,01 euros) adicionais por cada ano de idade do partícipe que exceda de cincuenta e dous, fixándose en 2.500.000 pesetas (15.025,30 euros) para partícipes de sesenta e cinco anos ou máis.

O límite máximo establecido neste número aplícarase individualmente a cada partícipe integrado na unidade familiar.»

Artigo 12. *Mellora da previsión social voluntaria dos minusválidos.*

O número 1 da disposición adicional decimo sétima da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre

a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, queda redactado da seguinte forma:

«1. Poderán efectuar achegas ó plan de pensións tanto o propio minusválido partícipe como as persoas que teñan con el unha relación de parentesco en liña directa ou colateral ata o terceiro grao inclusive, así como o cónxuxe ou aqueles que o teñan ó seu cargo en réxime de tutela ou acollimento. Nestes últimos supostos, as persoas con minusvalidez terán que ser designadas beneficiarias de maneira única e irrevogable para calquera continxencia. Emporiso, a continxencia de morte do minusválido poderá xerar dereito a prestacións de viuvez, orfandade ou a favor de quen realizase achegas ó plan de pensións do minusválido en proporción á achega destes.

Estas achegas non estarán suxeitas ó imposto sobre sucesións e doazóns.»

Artigo 13. *Mutualidade de deportistas profesionais.*

Engádeselle unha disposición adicional vixésimo terceira á Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, coa seguinte redacción:

«Disposición adicional vixésimo terceira. *Mutualidade de previsión social de deportistas profesionais.*

Un. Os deportistas profesionais e de alto nivel poderán realizar achegas á mutualidade de previsión social a prima fixa de deportistas profesionais, coas seguintes especialidades:

1. **Ámbito subxectivo.** Consideraranse deportistas profesionais os incluídos no ámbito de aplicación do Real decreto 1006/1985, do 26 de xuño, polo que se regula a relación laboral especial dos deportistas profesionais. Consideraranse deportistas de alto nivel os incluídos no ámbito de aplicación do Real decreto 1467/1997, do 19 de setembro, sobre deportistas de alto nivel.

A condición de mutualista e asegurado recaerá, en todo caso, no deportista profesional ou de alto nivel.

2. **Achegas.** Non poderán superar a cantidade de 2.500.000 pesetas (15.025,30 euros) as achegas anuais, incluíndo as que fosen imputadas polos promotores en concepto de rendementos do traballo cando se efectúen estas últimas de acordo co previsto na disposición adicional primeira da Lei 8/1987, do 8 de xuño.

Non se admitirán achegas unha vez que finalice a vida laboral como deportista profesional ou se produza a perda da condición de deportista de alto nivel nos termos e condicións que se establezan regulamentariamente.

3. **Continxencias.** As continxencias que poden ser obxecto de cobertura son as previstas para os plans de pensións no artigo 8.6 da Lei 8/1987, do 8 de xuño.

4. **Disposición de dereitos consolidados.** Os dereitos consolidados dos mutualistas só poderán facerse efectivos nos supostos previstos no artigo 8.8 da Lei 8/1987, do 8 de xuño, e, adicionalmente, unha vez transcorrido un ano desde que finalice a vida laboral dos deportistas profesionais ou desde que se perda a condición de deportistas de alto nivel.

5. **Réxime fiscal.**

a) As achegas, directas ou imputadas, que cumpran os requisitos anteriores poderán ser obxecto de redución na parte xeral da base imponible do imposto sobre a renda das persoas físicas, co límite da suma dos rendementos netos do traballo e de actividades económicas percibidos individualmente no exercicio e ata un importe máximo do 2.500.000 pesetas anuais (15.025,30 euros).

b) A disposición dos dereitos consolidados en supostos distintos ós mencionados no número 4 anterior determinará a obriga para o contribuínte de repoñer na base imponible as reducións indebidamente realizadas, coa práctica das declaracións-liquidacións complementarias, que incluírán os xuros de demora. Pola súa banda, as cantidades percibidas pola disposición anticipada dos dereitos consolidados tributarán como rendementos do capital mobiliario, salvo que proveñan de contratos de seguro a que se refire a disposición adicional primeira da Lei 8/1987, do 8 de xuño, de regulación de plans e fondos de pensións, caso en que tributarán como rendementos do traballo.

c) As prestacións percibidas, así como a percepción dos dereitos consolidados nos supostos previstos no número 4 anterior, tributarán na súa integridade como rendementos do traballo.

Dous. Con independencia do réxime especial previsto no punto anterior, os deportistas profesionais e de alto nivel, aínda que finalizasen a súa vida laboral como deportistas profesionais ou perdesen a condición de deportistas de alto nivel, poderán realizar achegas á mutualidade de previsión social de deportistas profesionais.

Tales achegas poderán ser obxecto de redución na parte xeral da base imponible do imposto sobre a renda das persoas físicas na parte que teña por obxecto a cobertura das contingencias previstas no artigo 8.6 da Lei 8/1987, do 8 de xuño, sempre que cumpran os requisitos que establecen as letras a), b) e c) do artigo 46.1 desta lei.

Como límite máximo conxunto de redución destas achegas aplicarase o que establece o artigo 46.1.5.º desta lei para as achegas a plans de pensións e contratos de seguro suscritos con mutualidades de previsión social.»

Artigo 14. *Imputación fiscal de primas de contratos de seguro de vida para cubrir compromisos empresariais por pensións.*

A letra e) do número 1 do artigo 16 da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, quedará redactada da seguinte forma:

«e) As contribucións ou achegas satisfeitas polos promotores de plans de pensións, así como as cantidades satisfeitas por empresarios para lles facer fronte ós compromisos por pensións nos termos previstos pola disposición adicional primeira da Lei 8/1987, do 8 de xuño, de regulación dos plans e fondos de pensións, e na súa normativa de desenvolvemento, cando as mesmas sexan imputadas a aquelas persoas ás cales se vinculen as prestacións. Esta imputación fiscal terá carácter obrigatorio nos contratos de seguro de vida que, a través da concesión do dereito de rescate ou mediante calquera outra fórmula, permitan a súa disposición anticipada en supostos distintos dos previstos na normativa de plans de pensións, por parte das persoas ás que se vinculen as prestacións. Non se considerará, para estes efectos, que per-

miten a disposición anticipada os seguros que incorporen dereito de rescate para os supostos de enfermidade grave ou desemprego de longa duración, nos termos que se establezan regulamentariamente.»

Artigo 15. *Elevación dos coeficientes reductores aplicables ós rendementos derivados de contratos de seguro de vida.*

Nos artigos 17.2, letras c) e d), e 24.2, letras b) e c), da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas, as porcentaxes do 60 por 100 e do 70 por 100 pasan a ser, respectivamente, do 65 por 100 e do 75 por 100.

Artigo 16. *Modificación da regulación do tratamento tributario dos contratos de seguro nos que o tomador asume o risco do investimento.*

O número 3 do artigo 24 da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, quedará redactado da seguinte forma:

«3. As reducións previstas na letra b) do número 2 deste artigo non resultarán aplicables ós rendementos derivados de percepcións de contratos de seguros de vida nos que o tomador asuma o risco de investimento, salvo que en tales contratos concorra algunha das seguintes circunstancias:

A) Que non se lle outorgue ó tomador a facultade de modifica-los investimentos afectos á póliza.
B) Que as previsións matemáticas se encontrén investidas en:

a) Accións ou participacións de institucións de investimento colectivo, predeterminadas nos contratos, sempre que:

Se trate de institucións de investimento colectivo adaptadas á Lei 46/1984, do 26 de decembro, reguladora das institucións de investimento colectivo.

Se trate de institucións de investimento colectivo amparadas pola Directiva 85/611/CEE, do Consello, do 20 de decembro de 1985.

b) Conxuntos de activos reflectidos de forma separada no balance da entidade aseguradora, sempre que se cumpran os seguintes requisitos:

A determinación dos activos integrantes de cada un dos distintos conxuntos de activos separados deberalle corresponder, en todo momento, á entidade aseguradora, a cal, para estes efectos, gozará de plena liberdade para elixir-los activos con suxeición, unicamente, a criterios xerais predeterminados relativos ó perfil de risco do conxunto de activos ou a outras circunstancias obxectivas.

O investimento das previsións deberá efectuarse nos activos aptos para o investimento das previsións técnicas, recollidos no artigo 50 do Regulamento de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto 2486/1998, do 20 de novembro, con excepción dos bens inmoables e dereitos reais inmobiliarios.

Os investimentos de cada conxunto de activos deberán cumprir-los límites de diversificación e dispersión establecidos, con carácter xeral, para os contratos de seguro pola Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, polo seu regulamento, aprobado polo Real decreto 2486/1998, do 20 de novembro, e

demais normas que se dicten en desenvolvemento daquela.

Non obstante, entenderase que cumpren tales requisitos aqueles conxuntos de activos que traten de desenvolver unha política de investimento caracterizada por reproducir un determinado índice bolsista ou de renda fixa representativo dalgúns dos mercados secundarios oficiais de valores da Unión Europea.

O tomador unicamente terá a facultade de elixir, entre os distintos conxuntos separados de activos, en cáles debe investi-la entidade aseguradora a provisión matemática do seguro, pero en ningún caso poderá intervir na determinación dos activos concretos nos que, dentro de cada conxunto separado, se invisten tales provisións.

Nestes contratos, o tomador ou o asegurado poderán elixir entre un número limitado de institucións de investimento colectivo ou conxuntos separados de activos expresamente designados nos contratos, en ningún caso superior a 10, sen que poidan producirse especificacións singulares para cada tomador ou asegurado.

As condicións a que se refire este número deberán cumprirse durante toda a vixencia do contrato.»

Artigo 17. *Pagamento fraccionado do imposto sobre sucesións e doazóns.*

Engádeselle un número 4 ó artigo 39 da Lei 29/1987, do 18 de decembro, do imposto sobre sucesións e doazóns, coa redacción seguinte:

«4. Nos seguros sobre a vida nos que o causante sexa pola súa banda o contratante ou o asegurado no seguro colectivo e o importe dos cales se perciba en forma de renda, fraccionarase, a solitude do beneficiario, o pagamento do imposto correspondente no número de anos nos que perciba a pensión, se a renda fose temporal, ou nun número máximo de quince anos se fose vitalicia, mentres non se exerza o dereito de rescate.

O aprazamento non esixirá a constitución de ningún tipo de caución sen que produza tampouco ningún tipo de xuro.

Pola extinción da pensión deixarán de ser esixibles os pagamentos fraccionados pendentes que, non obstante, o serán en caso de se exercer-lo dereito de rescate.

Regulamentariamente determinarase o procedemento para a aplicación do disposto neste número.»

TÍTULO III

Medidas relativas ás ganancias e perdas patrimoniais e ó tratamento do aforro e do investimento

Artigo 18. *Reducción a un ano do prazo para integrar as ganancias e perdas patrimoniais na parte especial da base imponible.*

O número 1 do artigo 39 da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, quedará redactado como segue:

«1. A parte especial da base imponible estará constituída polo saldo positivo que resulte de integrar e compensar exclusivamente entre si, en cada período impositivo, as ganancias e perdas patrimoniais que se poñan de manifesto con ocasión de

transmisións de elementos patrimoniais adquiridos ou de melloras realizadas neles, con máis dun ano de antelación á data de transmisión ou de dereitos de subscripción que correspondan a valores adquiridos, así mesmo, coa mesma antelación.»

Artigo 19. *Reducción dos tipos de gravame especiais para a determinación da cota íntegra estatal.*

O artigo 53 da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, quedará redactado como segue:

«Artigo 53. *Tipos de gravame especiais.*

1. A base liquidable especial gravarase ó tipo do 15,30 por 100.

2. A base liquidable especial dos contribuíntes a que se refire o artigo 9, números 2 e 3 desta lei, gravarase ó tipo do 18 por 100.»

Artigo 20. *Reducción dos tipos de gravame especiais para a determinación da cota íntegra autonómica.*

O artigo 63 da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, quedará redactado como segue:

«Artigo 63. *Tipo de gravame especial.*

A base liquidable especial gravarase co tipo do 2,70 por 100.»

Artigo 21. *Reducción da porcentaxe de retención e pagamento á conta aplicable ás rendas obtidas como consecuencia da transmisión ou reembolso de accións ou participacións en institucións de investimento colectivo.*

A porcentaxe aplicable ás rendas obtidas como consecuencia da transmisión ou reembolso de accións ou participacións en institucións de investimento colectivo, para o cálculo das retencións e demais pagamentos á conta do imposto sobre a renda das persoas físicas ou do imposto sobre sociedades, será o 18 por 100.

Regulamentariamente poderase modificar esta porcentaxe.

Artigo 22. *Tratamento no imposto sobre a renda das persoas físicas das transmisións lucrativas de determinados activos financeiros.*

Engádeselle un novo número 6 ó artigo 23 da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, que quedará redactado da seguinte forma:

«6. Estimarase que non existe rendemento do capital mobiliario nas transmisións lucrativas, por causa de morte do contribuínte, dos activos representativos da captación e utilización de capitais alleos ós que se refire o número 2 deste artigo.»

Artigo 23. *Tratamento no imposto sobre a renda das persoas físicas e no imposto sobre a renda de non residentes da distribución da prima de emisión de accións ou participacións e da redución de capital con devolución de achegas.*

Un. Con efectos desde o 1 de xaneiro de 2001, engádeselle un novo número 5.º á letra a) do número 1 do artigo 23 da Lei 40/1998, do 9 de decembro,

do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, coa seguinte redacción:

«5.º A distribución da prima de emisión de accións ou participacións. O importe obtido minorará, ata a súa anulación, o valor de adquisición das accións ou participacións afectadas e o exceso que puidese resultar tributará como rendemento do capital mobiliario.»

Dous. Con efectos desde o 1 de xaneiro de 2001, dáselle nova redacción ó segundo parágrafo da letra a) do número 3 do artigo 31 da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, nos seguintes termos:

«Cando a redución de capital teña por finalidade a devolución de achegas, o importe desta ou o valor normal de mercado dos bens ou dereitos percibidos minorará o valor de adquisición dos valores ou participacións afectadas, de acordo coas regras do parágrafo anterior, ata a súa anulación. O exceso que puidese resultar tributará como rendemento do capital mobiliario, na mesma forma establecida para a distribución da prima de emisión no artigo 23 desta lei.»

Tres. Con efectos desde o 1 de xaneiro de 2001, dáselle nova redacción ó número 4 do artigo 23 da Lei 41/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda de non residentes e normas tributarias, nos seguintes termos:

«4. A base imponible correspondente ás ganancias patrimoniais determinarase aplicando, a cada alteración patrimonial que se produza, as normas previstas na sección 4.ª do capítulo I do título II, agás o artigo 31, número 2, e no título VIII da Lei 40/1998, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias.

No caso de entidades non residentes, cando a ganancia patrimonial proveña dunha adquisición a título lucrativo, o seu importe será o valor normal de mercado do elemento adquirido.»

Catro. Con efectos desde o 1 de xaneiro de 2001, non estará suxeito a retención ou ingreso á conta do imposto sobre a renda das persoas físicas ou do imposto sobre a renda de non residentes o rendemento derivado da distribución da prima de emisión de accións ou participacións, ou da redución de capital. Regulamentariamente poderás establecerse a obriga de practicar retención ou ingreso á conta nestes supostos.

Artigo 24. Réxime fiscal no imposto sobre sociedades e no imposto sobre a renda das persoas físicas de determinados préstamos de valores.

Nos termos que regulamentariamente se determinen, non darán lugar a alteracións de patrimonio no imposto sobre a renda das persoas físicas ou no imposto sobre sociedades correspondente ó prestamista, as operacións de préstamo de valores que cumpran os requisitos establecidos no artigo 36.7 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, e na súa normativa de desenvolvemento.

Artigo 25. Exención da vivenda habitual no imposto sobre o patrimonio.

1. Engádeselle un novo número nove ó artigo 4.º da Lei 19/1991, do 6 de xuño, co seguinte contido:

«Nove. A vivenda habitual do contribuínte, segundo se define no artigo 55.1.3.º da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas, ata un importe máximo de 25.000.000 de pesetas (150.253,03 euros).»

2. Engádeselle un novo número tres ó artigo 25 da Lei 19/1991, do 6 de xuño, co seguinte contido:

«Tres. En ningún caso serán obxecto de dedución as débedas contraídas para a adquisición de bens ou dereitos exentos. Cando a exención sexa parcial, será deducible, se é o caso, a parte proporcional das débedas.»

TÍTULO IV

Medidas de apoio á internacionalización das empresas

Artigo 26. Medidas para evita-la dobre imposición internacional no imposto sobre sociedades.

Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir da entrada en vigor do Real decreto lei 3/2000, do 23 de xuño, polo que se aproban medidas fiscais urxentes de estímulo ó aforro familiar e á pequena e mediana empresa, incorpóranse dous novos artigos, 20 bis e 20 ter, na Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, coa seguinte redacción:

«Artigo 20 bis. *Exención para evita-la dobre imposición económica internacional sobre dividendos e rendas de fonte estranxeira derivadas da transmisión de valores representativos dos fondos propios de entidades non residentes en territorio español.*

1. Estarán exentos os dividendos ou participacións en beneficios de entidades non residentes en territorio español, cando se cumpran os seguintes requisitos:

a) Que a porcentaxe de participación, directa ou indirecta, no capital ou nos fondos propios da entidade non residente sexa, polo menos, do 5 por 100.

A participación correspondente deberase posuír de maneira ininterrompida durante o ano anterior ó día en que sexa esixible o beneficio que se distribúa ou, no seu defecto, deberase manter posteriormente durante o tempo necesario para completa-lo dito prazo. Para o cómputo do prazo terase tamén en conta o período en que a participación fose posuída ininterrompidamente por outras entidades que reúnan as circunstancias a que se refire o artigo 42 do Código de comercio para formar parte do mesmo grupo de sociedades.

b) Que a entidade participada estivese gravada por un imposto estranxeiro de natureza idéntica ou análoga a este imposto no exercicio en que se obtivesen os beneficios que se reparten ou nos que se participa.

Para estes efectos, teranse en conta aqueles tributos estranxeiros que tivesen por finalidade a imposición da renda obtida pola entidade participada, sequera sexa parcialmente, con independencia de que o obxecto do tributo o constituía a propia renda, os ingresos ou calquera outro elemento indiciario daquela.

Presumírase cumprido este requisito, salvo proba en contrario, cando a entidade participada sexa residente nun país co que España teña suscrito un convenio para evita-la dobre imposición inter-

nacional, que lle sexa de aplicación e que conteña cláusula de intercambio de información.

En ningún caso se aplicará o disposto neste artigo cando a entidade participada sexa residente nun país ou territorio cualificado regulamentariamente como paraíso fiscal.

c) Que os beneficios que se reparten ou nos que se participa procedan da realización de actividades empresariais no estranxeiro.

Só se considerará cumprido este requisito cando polo menos o 85 por 100 dos ingresos do exercicio correspondan a:

a') Rendas que se obtivesen no estranxeiro e que non estean comprendidas entre aquelas clases de renda a que se refire o número 2 do artigo 121 como susceptibles de seren incluídas na base imponible por aplicación do réxime de transparencia fiscal internacional. En calquera caso, as rendas derivadas da participación nos beneficios doutras entidades, ou da transmisión dos valores ou participacións correspondentes, terán que cumprir os requisitos da letra b') seguinte.

En particular, para estes efectos, consideraranse obtidas no estranxeiro as rendas procedentes das seguintes actividades:

1.ª Comercio por xunto, cando os bens sexan postos á disposición dos adquirentes no país ou territorio no que resida a entidade participada ou en calquera outro país ou territorio diferente do español, sempre que as operacións se efectúen a través da organización de medios persoais e materiais de que dispoña a entidade participada.

2.ª Servicios, cando sexan utilizados no país ou territorio no que resida a entidade participada ou en calquera outro país ou territorio diferente do español, sempre que se efectúen a través da organización de medios persoais e materiais de que dispoña a entidade participada.

3.ª Crediticias e financeiras, cando os préstamos e créditos sexan outorgados a persoas ou entidades residentes no país ou territorio no que resida a entidade participada ou en calquera outro país ou territorio diferente do español, sempre que as operacións se efectúen a través da organización de medios persoais e materiais de que dispoña a entidade participada.

4.ª Aseguradoras e reaseguradoras, cando os riscos asegurados se encontren no país ou territorio no que resida a entidade participada ou en calquera outro país ou territorio diferente do español, sempre que estas se efectúen a través da organización de medios persoais e materiais de que dispoña a entidade participada.

b') Dividendos ou participacións en beneficios doutras entidades non residentes respecto das cales o suxeito pasivo teña unha participación indirecta que cumpra os requisitos de porcentaxe e antigüidade previstos na letra a), cando os referidos beneficios e entidades cumpran, ó mesmo tempo, os requisitos establecidos nas demais letras deste número. Así mesmo, rendas derivadas da transmisión da participación nas ditas entidades non residentes, cando se cumpran os requisitos do número seguinte.

Para a aplicación deste artigo, no caso de distribución de reservas atenderase á designación contida no acordo social e, no seu defecto, consideraranse aplicadas as últimas cantidades aboadas ás ditas reservas.

2. Estará exenta a renda obtida na transmisión da participación nunha entidade non residente en territorio español, cando se cumpran os requisitos establecidos no número anterior. O mesmo réxime aplicarase á renda obtida nos supostos de separación do socio ou disolución da entidade.

O requisito previsto na letra a) do número anterior deberá cumprirse o día en que se produza a transmisión. Os requisitos previstos nas letras b) e c) deberán ser cumpridos en todos e cada un dos exercicios de posesión da participación. Non obstante, cando a participación na entidade non residente fose valorada conforme as regras do réxime especial do capítulo VIII do título VIII desta lei, aplicarase a exención nas condicións establecidas na letra d) deste número.

Non se aplicará a exención cando o adquirente resida nun país ou territorio cualificado regulamentariamente como paraíso fiscal.

Nos seguintes supostos, a aplicación da exención terá as especialidades que se indican a continuación:

a) Cando a entidade non residente posúa, directa ou indirectamente, participacións en entidades residentes en territorio español ou activos situados no dito territorio e a suma do valor de mercado dunhas e outros supere o 15 por 100 do valor de mercado dos seus activos totais.

Neste suposto, a exención limitarase a aquela parte da renda obtida que se corresponda co incremento neto dos beneficios non distribuídos xerados pola entidade participada durante o tempo de posesión da participación.

b) Cando o suxeito pasivo efectuase algunha corrección de valor sobre a participación transmitida que resultase fiscalmente deducible.

Neste suposto, a exención limitarase ó exceso da renda obtida na transmisión sobre o importe da dita corrección.

c) Cando a participación na entidade non residente fose previamente transmitida por outra entidade que reúna as circunstancias a que se refire o artigo 42 do Código de comercio para formar parte dun mesmo grupo de sociedades co suxeito pasivo, tendo obtida unha renda negativa que se integrase na base imponible deste imposto.

Neste suposto, a renda positiva obtida na transmisión da participación será gravada ata o importe da renda negativa obtida pola outra entidade do grupo.

d) Cando a participación na entidade non residente fose valorada conforme as regras do réxime especial do capítulo VIII do título VIII desta lei e a aplicación das ditas regras, mesmo nunha transmisión anterior, determinase a non integración de rendas na base imponible deste imposto, do imposto sobre a renda das persoas físicas ou do imposto sobre a renda de non residentes, derivadas:

a') Da transmisión da participación nunha entidade residente en territorio español.

b') Da transmisión da participación nunha entidade non residente que non cumpra os requisitos a que se refiren as letras b) e c) do número 1 anterior.

c') Da achega non pecuniaria doutros elementos patrimoniais.

Neste suposto, a exención só se aplicará á renda que corresponda á diferenza positiva entre o valor de transmisión da participación na entidade non residente e o valor normal de mercado dela no momento da súa adquisición pola entidade trans-

mitente. O resto da renda obtida na transmisión integrárase na base impositiva do período.

3. Non se aplicará a exención prevista neste artigo:

a) Ás rendas de fonte estranxeira obtidas por sociedades transparentes.

b) Ás rendas de fonte estranxeira procedentes de entidades que desenvolvan a súa actividade no estranxeiro coa finalidade principal de beneficiarse do réxime fiscal previsto neste artigo. Presumirase que concorre a dita circunstancia cando a mesma actividade que desenvolve a filial no estranxeiro, en relación co mesmo mercado, a desenvolvese con anterioridade en España outra entidade, que cesase na referida actividade e que garde con aquela algunha das relacións a que se refire o artigo 42 do Código de comercio, agás que se probe a existencia doutro motivo económico válido.

c) Ás rendas de fonte estranxeira que a entidade integre na súa base impositiva e en relación coas cales opte por aplicar, se procede, a deducción establecida nos artigos 29 ou 30 desta lei.

4. En calquera caso, se se aplicase a exención ós dividendos de fonte estranxeira, non se poderá integrar na base impositiva a depreciación da participación, calquera que sexa a forma e o período impositivo en que se poña de manifesto, ata o importe dos ditos dividendos.

Así mesmo, se se obtivese unha renda negativa na transmisión da participación nunha entidade non residente que fose previamente transmitida por outra entidade que reúna as circunstancias a que se refire o artigo 42 do Código de comercio para formar parte dun mesmo grupo de sociedades co suxeito pasivo, a dita renda negativa minorarase no importe da renda positiva obtida na transmisión precedente e á que se aplicase a exención.

Artigo 20 ter. Exención de determinadas rendas obtidas no estranxeiro a través dun establecemento permanente.

1. Estarán exentas as rendas obtidas no estranxeiro a través dun establecemento permanente situado fóra do territorio español cando se cumpran os seguintes requisitos:

a) Que a renda do establecemento permanente proceda da realización de actividades empresariais no estranxeiro, nos termos previstos na letra c) do número 1 do artigo 20 bis desta lei.

b) Que o establecemento permanente fose gravado por un imposto de natureza idéntica ou análoga a este imposto, nos termos do artigo anterior, e que non se atope situado nun país ou territorio cualificado regulamentariamente como paraíso fiscal.

2. Cando en anteriores períodos impositivos o establecemento permanente obtivese rendas negativas netas que se integrasen na base impositiva da entidade, a exención prevista neste artigo ou a deducción a que se refire o artigo 29 desta lei só se aplicarán ás rendas positivas obtidas con posterioridade a partir do momento en que superen a contía das ditas rendas negativas.

3. Para estes efectos, considerarase que unha entidade opera mediante un establecemento permanente no estranxeiro cando, por calquera título, dispoña fóra do territorio español, de forma continuada ou habitual, de instalacións ou lugares de traballo nos que realice toda ou parte da súa actividade. En particular, entenderase que constitúen

establecementos permanentes aqueles a que se refire a letra a) do número 1 do artigo 12 da Lei 41/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda de non residentes. Se o establecemento permanente se encontra situado nun país co que España teña subscrito un convenio para evitar a dobre imposición internacional, que lle sexa de aplicación, haberase que atender o que del resulte.

4. Non se aplicará o réxime previsto neste artigo cando se dean, respecto do suxeito pasivo ou das rendas obtidas no estranxeiro, as circunstancias previstas no número 3 do artigo anterior. A opción a que se refire a letra c) do dito número será exercida por cada establecemento situado fóra do territorio español, mesmo no caso de que existan varios no territorio dun só país.»

Artigo 27. Réxime especial das fusións, escisións, achegas de activos e troco de valores.

Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir da entrada en vigor do Real decreto lei 3/2000, do 23 de xuño, polo que se aproban medidas fiscais urxentes de estímulo ó aforro familiar e á pequena e mediana empresa, engádeselle un novo número 3 ó artigo 110 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, coa seguinte redacción:

«3. O réxime de diferimento de rendas contido no presente capítulo será incompatible, nos termos establecidos no artigo 20 bis desta lei, coa aplicación das exencións previstas para as rendas derivadas da transmisión de participacións en entidades non residentes en territorio español.»

Artigo 28. Ampliación do prazo para o cómputo das deduccións para evitar a dobre imposición internacional.

Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir da entrada en vigor do Real decreto lei 3/2000, do 23 de xuño, polo que se aproban medidas fiscais urxentes de estímulo ó aforro familiar e á pequena e mediana empresa, o prazo de sete anos a que se refiren os artigos 29, número 4, e 30, número 4, da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, pasa a ser de dez anos.

Artigo 29. Deducción no imposto sobre sociedades por implantación de empresas no estranxeiro.

Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir da entrada en vigor do Real decreto lei 3/2000, do 23 de xuño, polo que se aproban medidas fiscais urxentes de estímulo ó aforro familiar e á pequena e mediana empresa, engádesse un novo artigo, 20 quater, na Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, coa seguinte redacción:

«Artigo 20 quater. **Deducción por investimentos para a implantación de empresas no estranxeiro.**

1. Será deducible na base impositiva o importe dos investimentos efectivamente realizados no exercicio para a adquisición de participacións nos fondos propios de sociedades non residentes en territorio español que permitan alcanzar a maioría dos dereitos de voto nelas, sempre que se cumpran os seguintes requisitos:

a) Que a sociedade participada desenvolva actividades empresariais no estranxeiro, nos termos establecidos na letra c) do número 1 do artigo 20 bis desta lei. Non caberá a deducción cando a acti-

vidade principal da entidade participada sexa inmobiliaria, financeira ou de seguros, nin cando consista na prestación de servizos a entidades vinculadas residentes en territorio español.

b) Que as actividades desenvolvidas pola sociedade participada non se exercesen anteriormente baixo outra titularidade.

c) Que a sociedade participada non resida no territorio da Unión Europea nin nalgún dos territorios ou países cualificados regulamentariamente como paraísos fiscais.

Esta deducción non estará condicionada á súa imputación contable na conta de perdas e ganancias.

2. O importe máximo anual da deducción será de 5.000 millóns de pesetas (30.050.605,22 euros), sen exceder do 25 por 100 da base imponible do período impositivo previa ó cómputo daquela.

O importe da deducción reducirase na contía da depreciación do valor da participación tida nas sociedades non residentes que fose fiscalmente deducible.

Se en relación cun investimento concorren os requisitos establecidos para a práctica da deducción a que se refire este artigo e da deducción prevista no artigo 34 desta lei, a entidade poderá optar por aplicar unha ou outra, mesmo distribuindo a base da deducción entre ambas. O mesmo importe do investimento non dará dereito a deducción por ámbolos conceptos.

3. As cantidades deducidas integraranse na base imponible, por partes iguais, nos períodos impositivos que conclúan nos catro anos seguintes. Se nalgún destes períodos impositivos se producese a depreciación do valor da participación naquelas sociedades, integraranse na base imponible del, ademais, o importe da dita depreciación que fose fiscalmente deducible, ata completa-la contía da deducción.

O grao de participación e os demais requisitos esixidos para a deducción deberán cumprirse durante polo menos catro anos. Se non fose así, no período impositivo en que se produza o incumprimento integraranse na base imponible a totalidade da cantidade deducida que estivese pendente da dita integración.

4. O disposto neste artigo non será de aplicación en relación con aquelas entidades filiais que desenvolvan a súa actividade no estranxeiro coa finalidade principal de se beneficiaren da deducción prevista nel. Presumirase que concorre a devandita circunstancia cando a mesma actividade que desenvolve a filial no estranxeiro, en relación co mesmo mercado, a desenvolvese con anterioridade en España outra entidade que cesase na dita actividade e que garde con aquela algunha das relacións a que se refire o artigo 42 do Código de comercio, agás que se probe a existencia doutro motivo económico válido.»

Artigo 30. *Modificación do réxime das entidades de posesión de valores estranxeiros.*

Con efectos para os períodos impositivos que se inician a partir da entrada en vigor do Real decreto lei 3/2000, do 23 de xuño, polo que se aproban medidas fiscais urxentes de estímulo ó aforro familiar e á pequena e mediana empresa, os artigos 129 a 132 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, quedarán redactados da seguinte maneira:

«CAPÍTULO XIV

Réxime das entidades de posesión de valores estranxeiros

Artigo 129. *Entidades de posesión de valores estranxeiros.*

1. Poderán acollerse ó réxime previsto neste capítulo as entidades o obxecto social das cales comprenda a actividade de xestión e administración de valores representativos dos fondos propios de entidades non residentes en territorio español, mediante a correspondente organización de medios materiais e persoais.

Os valores ou participacións representativas da participación no capital da entidade de posesión de valores estranxeiros deberán ser nominativos.

As sociedades transparentes non poderán beneficiarse do réxime deste capítulo.

2. A opción polo réxime das entidades de posesión de valores estranxeiros deberá comunicárselle ó Ministerio de Facenda. O réxime aplicarase ó período impositivo que finalice con posterioridade á dita comunicación e ós sucesivos que conclúan antes de que se lle comunique ó Ministerio de Facenda a renuncia ó réxime.

Reglamentariamente poderanse establecer os requisitos da comunicación e o contido da información que hai que subministrar con ela.

Artigo 130. *Rendas derivadas da posesión de valores representativos dos fondos propios de entidades non residentes en territorio español.*

Os dividendos ou participacións en beneficios de entidades non residentes en territorio español, así como as rendas derivadas da transmisión da participación correspondente, poderán beneficiarse da exención para evita-la dobre imposición económica internacional nas condicións e cos requisitos previstos no artigo 20 bis desta lei.

Para os efectos de aplica-la exención, o requisito de participación mínima a que se refire a letra a) do número 1 do artigo 20 bis considerarase cumprido cando o valor de adquisición da participación sexa superior a 6 millóns de euros (998.316.000 pesetas). A participación indirecta da entidade de posesión de valores estranxeiros sobre as súas filiais de segundo ou ulterior nivel, para efectos de aplica-lo previsto na letra b') da letra c) do número 1 do artigo 20 bis desta lei, deberá respecta-la porcentaxe mínima do 5 por 100.

Artigo 131. *Distribución de beneficios. Transmisión da participación.*

1. Os beneficios distribuídos con cargo ás rendas exentas a que se refire o artigo anterior recibirán o seguinte tratamento:

a) Cando o perceptor sexa unha entidade suxeita a este imposto, os beneficios percibidos darán dereito á deducción por dobre imposición de dividendos nos termos establecidos no artigo 28 desta lei.

b) Cando o perceptor sexa contribuínte do imposto sobre a renda das persoas físicas, o beneficio distribuído non dará dereito á deducción por dobre imposición de dividendos, pero poderase aplica-la deducción por dobre imposición internacional nos termos previstos no artigo 67 da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas, respecto dos impostos pagados no estranxeiro pola entidade de posesión de valores e que correspondan ás rendas exentas

que contribuísen á formación dos beneficios percibidos.

c) Cando o perceptor sexa unha entidade ou persoa física non residente en territorio español, o beneficio distribuído non se entenderá obtido en territorio español. Cando se trate dun establecemento permanente situado en territorio español, aplicarase o disposto na letra a). A distribución da prima de emisión terá o tratamento previsto nesta letra para a distribución de beneficios. Para estes efectos, entenderase que o primeiro beneficio distribuído procede de rendas exentas.

2. As rendas obtidas na transmisión da participación na entidade de posesión de valores ou nos supostos de separación do socio ou liquidación da entidade recibirán o seguinte tratamento:

a) Cando o perceptor sexa unha entidade suxeita a este imposto ou un establecemento permanente situado en territorio español, e cumpra o requisito de participación na entidade de posesión de valores estranxeiros establecido no número 5 do artigo 28 desta lei, poderá aplica-la deducción por dobre imposición interna nos termos previstos no dito artigo. No mesmo suposto, poderá aplica-la exención prevista no artigo 20 bis desta lei a aquela parte da renda obtida que se corresponda con diferencias de valor imputables ás participacións en entidades non residentes en relación coas cales a entidade de posesión de valores estranxeiros cumpra os requisitos establecidos no citado artigo 20 bis para a exención das rendas de fonte estranxeira.

b) Cando o perceptor sexa unha entidade ou persoa física non residente en territorio español, non se entenderá obtida en territorio español a renda que se corresponda coas reservas dotadas con cargo ás rendas exentas a que se refire o artigo 20 bis ou con diferencias de valor imputables ás participacións en entidades non residentes que cumpran os requisitos a que se refire o dito artigo para a exención das rendas de fonte estranxeira.

3. A entidade de posesión de valores deberá mencionar na memoria o importe das rendas exentas e os impostos pagados no estranxeiro correspondentes a elas, así como facilitarlles ós seus socios a información necesaria para que estes poidan cumprilo previsto nos números anteriores.

4. O disposto na letra c) do número 1 e na letra b) do número 2 deste artigo non se aplicará cando o perceptor da renda resida nun país ou territorio cualificado regulamentariamente como paraíso fiscal.

Artigo 132. *Aplicación deste réxime.*

1. A aplicación do réxime estará condicionada ó cumprimento dos supostos de feitos relativos a el, que deberán ser probados polo suxeito pasivo por requirimento da Administración tributaria.

2. As achegas non pecuniarias dos valores representativos dos fondos propios de entidades non residentes en territorio español beneficiaranse do réxime previsto no artigo 108 desta lei, calquera que sexa a porcentaxe de participación na entidade de posesión de valores que as ditas achegas confiran, sempre que as rendas derivadas dos ditos valores poidan gozar do réxime establecido no artigo 20 bis desta lei.»

Artigo 31. *Consultas tributarias en relación co réxime das entidades de posesión de valores estranxeiros.*

Incorpórase unha nova letra h) no número 4 do artigo 107 da Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria, coa seguinte redacción:

«h) Interpretación e aplicación do réxime establecido para as entidades de posesión de valores estranxeiros na Lei do imposto sobre sociedades.»

Artigo 32. *Exención no imposto sobre a renda das persoas físicas para os rendementos percibidos por traballos realizados no estranxeiro.*

Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir da entrada en vigor do Real decreto lei 3/2000, do 23 de xuño, polo que se aproban medidas fiscais urxentes de estímulo ó aforro familiar e á pequena e mediana empresa, a letra p) do artigo 7 da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, queda redactada como segue:

«p) Os rendementos do traballo percibidos por traballos efectivamente realizados no estranxeiro, cos seguintes requisitos:

1.º Que os ditos traballos se realicen para unha empresa non residente en España ou para un establecemento permanente radicado no estranxeiro.

2.º Que no territorio en que se realicen os traballos se aplique un imposto de natureza idéntica ou análoga á deste imposto e non se trate dun país ou territorio que fose cualificado regulamentariamente como paraíso fiscal.

A exención terá un límite máximo de 10.000.000 de pesetas anuais (60.101,21 euros). Regulamentariamente poderase modifica-lo dito importe.

Esta exención será incompatible, para os contribuíntes destinados no estranxeiro, co réxime de excesos excluídos de tributación previsto no artigo 8.A.3.b) do regulamento deste imposto, aprobado polo Real decreto 214/1999, do 5 de febreiro, calquera que sexa o seu importe. O contribuínte poderá optar pola aplicación do réxime de excesos en substitución desta exención.»

Artigo 33. *Opción por tributar por obriga persoal no imposto sobre o patrimonio dos traballadores desprazados ó estranxeiro.*

A letra a) do número 1 do artigo 5 da Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio, queda redactada da seguinte maneira:

«a) Por obriga persoal, as persoas físicas que teñan a súa residencia habitual en territorio español, esixíndose o imposto pola totalidade do seu patrimonio neto con independencia do lugar onde se encontren situados os bens ou poidan exercerse os dereitos.

Cando un residente en territorio español pase a te-la súa residencia noutro país poderá optar por seguir tributando por obriga persoal en España. A opción deberá exercela mediante a presentación da declaración por obriga persoal no primeiro exercicio no que deixase de ser residente no territorio español.»

Artigo 34. *Réxime fiscal das institucións de investimento colectivo no imposto sobre sociedades.*

O número 1 do artigo 71 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, quedará redactado da seguinte forma:

«1. As institucións de investimento colectivo reguladas na Lei 46/1984, do 26 de decembro, de institucións de investimento colectivo, con excepción das sometidas ó tipo xeral de gravame, non terán dereito a dedución ningunha da cota nin á exención de rendas na base impositiva para evita-la dobre imposición internacional.»

TÍTULO V

Medidas relativas ó sistema de pagamentos á conta

Artigo 35. *Modificación do artigo 83 da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias.*

O número 1 do artigo 83 da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, quedará redactado da seguinte forma:

«1. As retencións e ingresos á conta sobre os rendementos do traballo derivados de relacións laborais ou estatutarias e de pensións e haberes pasivos, fixaranse regulamentariamente tomando como referencia o importe que resultaría de aplicar as tarifas á base da retención ou ingreso á conta. Para determinar a porcentaxe de retención ou ingreso á conta poderanse ter en consideración as circunstancias persoais e familiares, e, se é o caso, as rendas do cónxuxe e as reducións e deducións, así como as retribucións variables previsibles, nos termos que regulamentariamente se establezan. Para estes efectos, presumiranse retribucións variables previsibles, como mínimo, as obtidas no ano anterior, salvo que concorran circunstancias que permitan acreditar de maneira obxectiva un importe inferior.

En rendementos do traballo distintos dos anteriores, a porcentaxe de retención ou ingreso á conta non poderá supera-lo 40 por 100.»

Artigo 36. *Límite cuantitativo excluínte da obriga de reter para o ano 2000.*

1. Con efectos exclusivos para o ano 2000, non se practica retención sobre os rendementos do traballo dos que a contía, determinada segundo o previsto no regulamento do imposto, non supere o importe anual que corresponda segundo o cadro seguinte:

Situación do contribuínte	Número de fillos e outros descendentes		
	0	1	2 ou máis
1. ^a Contribuínte solteiro, viúvo, divorciado ou separado legalmente	—	1.675.000	1.850.000
2. ^a Contribuínte o cónxuxe do cal non obteña rendas superiores a 100.000 pesetas anuais	1.675.000	1.850.000	2.025.000
3. ^a Outras situacións	1.250.000	1.350.000	1.450.000

Para efectos da aplicación do previsto no cadro anterior enténdese por fillos e outros descendentes aqueles que dan dereito ó mínimo familiar previsto no artigo 40.3 da Lei do imposto.

En canto á situación do contribuínte, esta poderá ser unha das tres seguintes:

1.ª Contribuínte solteiro, viúvo, divorciado ou separado legalmente. Trátase do contribuínte solteiro, viúvo, divorciado ou separado legalmente con descendentes, cando teña dereito ó mínimo persoal incrementado a que se refire o artigo 70.2.3.º da Lei do imposto para as unidades familiares monoparentais.

2.ª Contribuínte o cónxuxe do cal non obteña rendas superiores a 100.000 pesetas anuais. Trátase do contribuínte casado, e non separado legalmente, con cónxuxe que non obteña rendas anuais superiores a 100.000 pesetas, incluídas as exentas. Se no curso do ano natural se supera o dito importe, deberase regulariza-lo tipo de retención na forma prevista regulamentariamente.

3.ª Outras situacións. Inclúe tres tipos de situacións:

a) O contribuínte casado, e non separado legalmente, con cónxuxe que obteña rendas anuais superiores a 100.000 pesetas, incluídas as exentas.

b) O contribuínte solteiro, viúvo, divorciado ou separado legalmente, sen descendentes ou con descendentes ó seu cargo cando, neste último caso, non teña dereito ós importes incrementados do mínimo persoal por darse a circunstancia de convivencia a que se refire o artigo 70.2.3.º da Lei do imposto.

c) Os contribuíntes que non manifesten estar en ningunha das situacións 1.ª e 2.ª anteriores.

2. Os importes previstos no cadro anterior incrementaranse en 100.000 pesetas no caso de pensións ou haberes pasivos do réxime de Seguridade Social e de clases pasivas e en 200.000 pesetas para prestacións ou subsidios por desemprego.

3. O disposto nos números anteriores non será de aplicación cando correspondan os tipos fixos de retención, nos casos ós que se refire o número 1, 2.º e 3.º do artigo 75 do Regulamento do imposto, e cando existan os tipos mínimos de retención ós que se refire o artigo 80.2 do citado regulamento.

Artigo 37. *Límite cuantitativo excluínte da obriga de reter para o ano 2001.*

O previsto na disposición adicional novena, «Límite cuantitativo excluínte da obriga de reter para o ano 2000», resultará igualmente de aplicación a partir do 1 de xaneiro de 2001. Non obstante, a contía das rendas do cónxuxe do contribuínte a que se refire a citada disposición adicional será de 250.000 pesetas (1.502,53 euros) anuais, incluídas as exentas.

Reglamentariamente poderán modificarse as contías a que se refire a citada disposición adicional.

Artigo 38. *Pagamentos á conta nas cantidades satisfeitas en virtude de resolución xudicial ou administrativa.*

Un. Engádeselle un novo número 9 ó artigo 82 da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, coa seguinte redacción:

«9. Cando en virtude de resolución xudicial ou administrativa se deba satisfacer unha renda suxei-

ta a retención ou ingreso á conta deste imposto, o pagador deberá practicala sobre a cantidade íntegra que veña obrigado a satisfacer e deberá ingresalo seu importe no Tesouro, de acordo co previsto neste artigo.»

Dous. Engádeselle un novo número 5 ó artigo 146 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, coa seguinte redacción:

«5. Cando en virtude de resolución xudicial ou administrativa se deba satisfacer unha renda suxeita a retención ou ingreso á conta deste imposto, o pagador deberá practicala sobre a cantidade íntegra que veña obrigado a satisfacer e deberá ingresalo seu importe no Tesouro, de acordo co previsto neste artigo.»

Tres. Se durante o ano 2000 se satisfixese, en virtude de resolución xudicial ou administrativa, unha renda suxeita a retención ou ingreso á conta do imposto sobre a renda das persoas físicas ou do imposto sobre sociedades, e, de acordo coa dita resolución, o pagador fose obrigado a aboa-lo seu importe íntegro ó órgano administrativo ou xudicial competente, mesmo practicada e ingresada a correspondente retención ou ingreso á conta, o retentor poderalle solicitar á Administración tributaria a devolución da cantidade ingresada por este concepto. Neste suposto, o perceptor da renda computará o ingreso polo importe íntegro percibido e non poderá deducirlas retencións e ingresos á conta a que se refire este número.

Artigo 39. *Consecuencias do cambio de residencia.*

Un. Engádeselle unha nova letra e) ó artigo 65 da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, nos seguintes termos:

«e) Cando o contribuínte adquira a súa condición por cambio de residencia, as retencións e ingresos á conta a que se refire o número 8 do artigo 82 desta lei, así como as cotas satisfeitas do imposto sobre a renda de non residentes e esixibles durante o período impositivo en que se produza o cambio de residencia.»

Dous. Engádeselle un novo número 8 ó artigo 82 da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, nos seguintes termos:

«8. Cando o contribuínte adquira a súa condición por cambio de residencia, terán a consideración de pagamentos á conta deste imposto as retencións e ingresos á conta do imposto sobre a renda de non residentes practicadas durante o período impositivo en que se produza o cambio de residencia.»

Tres. Os números 1 e 2 do artigo 85 da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, quedan redactados nos seguintes termos:

«1. Cando a suma das retencións, ingresos á conta e pagamentos fraccionados deste imposto, así como das cotas do imposto sobre a renda de non residentes a que se refire a letra e) do artigo 65 desta lei, sexa superior ó importe da cota resultante da autoliquidación, a Administración tributaria procederá, se é o caso, a practicar liquidación provisional dentro dos seis meses seguintes ó ter-

mo do prazo establecido para a presentación da declaración.

Cando a declaración fose presentada fóra de prazo, os seis meses a que se refire o parágrafo anterior computaranse desde a data da súa presentación.

2. Cando a cota resultante da autoliquidación ou, se é o caso, da liquidación provisional, sexa inferior á suma das cantidades efectivamente retidas e dos pagamentos á conta deste imposto realizados, así como das cotas do imposto sobre a renda de non residentes a que se refire a letra e) do artigo 65 desta lei, a Administración tributaria procederá a devolver de oficio o exceso sobre a citada cota, sen prexuízo da práctica das posteriores liquidacións, provisionais ou definitivas, que procedan.»

Catro. Engádeselle un novo artigo 39 á Lei 41/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda de non residentes e normas tributarias, coa seguinte redacción:

«Artigo 39. *Deducción de pagamentos á conta do imposto sobre a renda das persoas físicas.*

Cando un contribuínte adquira a súa condición por cambio de residencia, terán a consideración de retencións ou ingresos á conta deste imposto os pagamentos á conta do imposto sobre a renda das persoas físicas practicados desde o inicio do ano ata que se acredite ante a Administración tributaria o cambio de residencia, cando os ditos pagamentos á conta correspondan a rendas suxeitas a este imposto percibidas polo contribuínte.»

Disposición adicional primeira. *Efectos da perda do réxime de declaración consolidada e da extinción do grupo de sociedades.*

A letra c) do número 1 do artigo 95 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, queda redactada da seguinte maneira:

«c) As sociedades que integren o grupo no período impositivo en que se produza a perda ou extinción deste réxime asumirán o dereito á compensación pendente das deducións da cota do grupo de sociedades, na proporción en que contribuísen á súa formación.

A compensación practicarase nas cotas íntegras que se determinen nos períodos impositivos que falten ata completa-lo prazo establecido nesta lei para a deducción pendente, contado a partir do seguinte ou seguintes a aquel ou aqueles nos que se determinaron os importes que se van deducir.»

Disposición adicional segunda. *Apoio financeiro a empresas de base tecnolóxica.*

1. Créase unha liña de apoio á capitalización de empresas de base tecnolóxica, que terá por obxecto o financiamento da toma de participación no capital de empresas de alto contido tecnolóxico por parte de entidades financeiras ou obxecto social das cales sexa a participación temporal no capital de empresas non financeiras. As citadas entidades financeiras deberán estar rexistradas ante a Comisión Nacional do Mercado de Valores ou supervisadas polo Banco de España.

A citada liña de apoio revestirá a fórmula de préstamo concedido polo Ministerio de Ciencia e Tecnoloxía á entidade financeira cun máximo de sete anos de período de amortización e a un tipo de xuro cero, e poderase conceder sen avais nin garantías adicionais á propia viabilidade do proxecto.

A entidade financeira deberá aplicar este financiamento para a toma de participación no capital de empresas que inicien a súa actividade ou en ampliacións de capital de empresas xa existentes con menos de dous anos de funcionamento. A contía do préstamo concedido polo Ministerio de Ciencia e Tecnoloxía estará limitada a un máximo dun 75 por 100 da participación na empresa participada por parte das entidades financeiras.

A liquidación do préstamo efectuarase, en lugar de polo seu importe orixinario, polo seu valor actualizado en función do que teñan as accións da empresa participada no momento do desinvestimento pola entidade financeira ou ó final do prazo de concesión se non houbo un desinvestimento previo, condonándose, en consecuencia, as minusvalías que se poidan producir. Cando existan plusvalías, as entidades financeiras deducirán na liquidación unha porcentaxe da plusvalía que se determinará regulamentariamente, en concepto de prima de éxito.

O valor das accións para estes efectos será o maior dos seguintes:

- a) O de venda.
- b) O valor teórico determinado por empresas auditoras independentes, no momento do desinvestimento.

As condicións de contratación e liquidación dos préstamos e o regulamento de xestión destes regularanse mediante real decreto por proposta do Ministerio de Ciencia e Tecnoloxía.

No citado real decreto regularanse os criterios e procedementos de concesión destes préstamos, prevalecendo os criterios de transparencia e libre concorrència, así como os de viabilidade do proxecto.

As entidades financeiras poderán obter en concepto de comisión por selección e xestión de proxectos ata unha determinada porcentaxe da contía do préstamo outorgado polo Ministerio de Ciencia e Tecnoloxía, que se liquidará dunha soa vez no momento do desinvestimento ou liquidación ó final do prazo de concesión se non houbo un desinvestimento previo.

A Lei de orzamentos xerais do Estado fixará o importe máximo das operacións que poderán ser autorizadas en cada exercicio con cargo á presente liña de apoio.

2. Créase unha liña de financiamento que ten por obxecto apoiar proxectos empresariais de empresas de base tecnolóxica, utilizando o instrumento financeiro préstamo participativo regulado polo artigo 20 do Real decreto lei 7/1996, do 7 de xuño, e modificado pola disposición adicional segunda da Lei 10/1996, do 18 de decembro.

Para a aplicación desta liña, a «Empresa Nacional de Innovación, S. A.» (ENISA), recibirá, na forma que se determine mediante convenio, préstamos do Ministerio de Ciencia e Tecnoloxía previstos para esta liña de financiamento, os cales terán un período máximo de amortización de oito anos, a tipo de xuro cero e sen necesidade de garantías.

O Ministerio de Ciencia e Tecnoloxía regulará, mediante convenio con ENISA, as condicións, criterios e procedementos de concesión e control destes préstamos participativos.

Os posibles casos incobrables que se xeren pola aplicación desta liña reducirán a contía dos préstamos a ENISA no momento da liquidación ó final do prazo de concesión. Así mesmo, as posibles plusvalías xeradas determinaranse na forma en que se estableza, no referido convenio, o valor actualizado do préstamo que vai reintegrar ENISA.

ENISA obterá en concepto de comisión de xestión unha porcentaxe dos fondos prestados, que se determinará no referido convenio.

Anualmente establecerase na Lei de orzamentos xerais do Estado o importe máximo das operacións que

poderán ser autorizadas en cada exercicio con cargo á presente liña de apoio.

3. No exercicio de 2000, as liñas establecidas nos números anteriores financiaranse con cargo ás aplicacións orzamentarias 20.04.542E.821.18. e 20.04.542E.831.18, e en exercicios sucesivos con cargo ás aplicacións orzamentarias equivalentes.

Disposición transitoria primeira. Réxime aplicable ás perdas patrimoniais pendentes de compensar no imposto sobre a renda das persoas físicas, xeradas entre un e dous anos.

As perdas patrimoniais a que se refire o artigo 38, letra b), da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, correspondentes ó período impositivo 1999 que se encontren pendentes de compensación a 1 de xaneiro de 2000 e que se puxesen de manifesto con ocasión da transmisión de elementos patrimoniais adquiridos ou de melloras realizadas neles, con máis dun ano e ata dous anos de antelación á data de transmisión, continuarán compensándose de acordo co previsto no citado artigo 38, letra b).

Disposición transitoria segunda. Deducións pendentes de aplicar procedentes dos artigos 29 bis e 30 bis da Lei do imposto sobre sociedades.

As deducións ás que se refiren os artigos 29 bis e 30 bis da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, pendentes de practicar trala finalización do período impositivo en curso á entrada en vigor do Real decreto lei 3/2000, do 23 de xuño, polo que se aproban medidas fiscais urxentes de estímulo ó aforro familiar e á pequena e mediana empresa, deduciranse nos períodos impositivos concluídos con posterioridade á dita data nas condicións e requisitos previstos nos citados artigos.

Disposición transitoria terceira. Adaptación ó novo réxime das entidades de posesión de valores estranxeiros.

1. As entidades que á entrada en vigor do Real decreto lei 3/2000, do 23 de xuño, polo que se aproban medidas fiscais urxentes de estímulo ó aforro familiar e á pequena e mediana empresa, tivesen concedido o réxime das entidades de posesión de valores estranxeiros poderán renunciar a aplicalo réxime do capítulo XIV do título VIII da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, nos termos establecidos por esta lei, mediante comunicación ó Ministerio de Facenda antes de que finalice o primeiro período impositivo que conclúa despois da súa entrada en vigor.

2. A conversión en nominativos dos valores representativos das participacións no capital das entidades que á entrada en vigor do Real decreto lei 3/2000, do 23 de xuño, polo que se aproban medidas fiscais urxentes de estímulo ó aforro familiar e á pequena e mediana empresa, tivesen concedido o réxime das entidades de posesión de valores estranxeiros deberá realizarse dentro do primeiro período impositivo no que sexa de aplicación o novo réxime.

Disposición transitoria cuarta. Aplicación das normas relativas ó imposto sobre a renda das persoas físicas.

No suposto de finalización do período impositivo previsto no artigo 13 da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, con anterioridade á entrada en vigor do Real decreto lei 3/2000, do 23 de xuño, polo que

se aproban medidas fiscais urxentes de estímulo ó aforro familiar e á pequena e mediana empresa, os sucesores do causante poderán optar por aplicar na declaración do imposto sobre a renda das persoas físicas, correspondente a este último, a normativa vixente na data de esixibilidade do imposto ou a vixente a 31 de decembro de 2000.

Disposición transitoria quinta. *Supresión das limitacións no dereito a deducir no imposto sobre o valor engadido e no imposto xeral indirecto canario, nos supostos de percepción de subvencións para actividades de investigación, desenvolvemento ou innovación tecnolóxica.*

O previsto na letra d) do terceiro parágrafo do número 2.º do número un do artigo 104 da Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido, e na letra c) do cuarto parágrafo do número 2.º do número 2 do artigo 37 da Lei 20/1991, do 7 de xuño, de modificación dos aspectos fiscais do réxime económico fiscal de Canarias, será aplicable respecto dos importes das subvencións que se perciban a partir da entrada en vigor desta lei, mesmo nos casos de subvencións que fosen acordadas con anterioridade á dita data.

Disposición derogatoria primeira. *Derrogación dos artigos 29 bis e 30 bis da Lei do imposto sobre sociedades.*

Con efectos para os períodos impositivos iniciados a partir da entrada en vigor do Real decreto lei 3/2000,

do 23 de xuño, polo que se aproban medidas fiscais urxentes de estímulo ó aforro familiar e á pequena e mediana empresa, quedan derogados os artigos 29 bis e 30 bis da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades.

Disposición derogatoria segunda. *Derrogación do Real decreto lei 3/2000, do 23 de xuño, polo que se aproban medidas fiscais urxentes de estímulo ó aforro familiar e á pequena e mediana empresa.*

Queda derogado o Real decreto lei 3/2000, do 23 de xuño, polo que se aproban medidas fiscais urxentes de estímulo ó aforro familiar e á pequena e mediana empresa.

Disposición derradeira primeira. *Desenvolvemento regulamentario.*

Habilítase o Goberno para dictar cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento e execución desta lei.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

A presente lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 13 de decembro de 2000.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ